

Vindran els lladres a la meua escola?

written by Ramón Flecha | 11 de December de 2023

Criteris per a decidir si col·laborar o no amb investigacions

Caco és un gegant mitològic que ha donat nom a la paraula que para la RAE és sinònim de lladre i que habitualment s'entén com qui roba subtilment i sense violència. En este article no parlem de com impedir que els lladres vinguen a l'escola a robar ordinadors, sinó les millores de resultats.

Esta activitat creixerà moltíssim en el proper període. L'impacte social és ara prioritat a les investigacions, a les avaluacions del professorat universitari, a les empreses i organitzacions. Per exemple, el professorat universitari pot presentar cada sis anys el seu CV perquè siga avaluada la seua activitat investigadora (és el que s'anomenen sexennis); per primera vegada entra com a punt important d'esta valoració l'impacte social aconseguit, la millora de resultats. Gran part del professorat presentarà les seues aportacions a la millora de resultats i

planificarà com augmentar-la en el proper futur. No obstant això, una altra part del professorat intentarà presentar com a contribució millores alienes a la seua activitat, usant estratègies que perjudiquen estes millores. N'expliquem tres.

1. **Acords**: els convenis entre universitats i escoles són molt positius quan s'orienten a promoure les evidències científiques d'impacte social que generen millores de resultats. Tot i això, són molt negatius quan este professorat universitari vol ara un conveni per a presentar com a impacte social de la seua activitat les millores educatives a les quals no ha contribuït.
2. **Faules**: hi ha personal investigador que, per a poder acreditar impacte social en les seues investigacions, intenta que les faules que explica i escriu siguen aplicades a una escola. Si ho aconsegueix, empitjoren els resultats de l'escola, fins i tot de vegades presentant com a fruit del seu impacte social les millores que l'escola està obtenint gràcies a altres actuacions.
3. **Escales "validades"**: les escoles tenen les seues pròpies formes d'avaluació i també se'ls fan avaluacions institucionals, com les proves de selectivitat o PISA. Els qui treballen amb criteris científics i els requisits ètics posen les seues investigacions al servei de les persones. Els qui no ho fan intenten instrumentalitzar les persones al servei de les seues investigacions. Una de les seues formes més perjudicials és imposar a membres de la comunitat educativa alguna de les escales "validades" que mai no han millorat els resultats de cap escola. A banda del treball extra que imposen, no dirigeixen a l'aprenentatge, atribuïxen les millores del centre a ítems d'estes escales i no a les actuacions en què

treballa el professorat i la comunitat.

L'impacte social que s'exigix ara al professorat universitari per a aprovar les avaluacions és la millora dels resultats educatius de l'alumnat i la comunitat. Els qui treballen científicament bé aporten a les escoles evidències d'impacte social, actuacions que garantixen la millora de resultats. Els centres milloren amb acords amb estos grups de recerca i aportant les dades qualitatives i quantitatives existents al centre per a la seua publicació científica internacional, la qual cosa reforça les millores del centre, les prestigia públicament i permet que siguen replicades a altres escoles d'altres parts del món.

[Imatge: [Freepik](#)]